

**ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ**

**ПРОЕКТНА ТА КОНСТРУКТОРСЬКО-
ТЕХНОЛОГІЧНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ
ФАХІВЦІВ ІНЖЕНЕРНОГО ТА
ПЕДАГОГІЧНОГО НАПРЯМІВ**

**Збірник наукових праць за матеріалами Всеукраїнської
науково-практичної конференції присвяченої 35-річчю заснування
інженерно-технологічного факультету**

19 лютого 2009 року

УДК 371.134:377.1

ББК 74.58

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Чепок Володимир Іванович –

відповідальний редактор, декан інженерно-технологічного факультету Херсонського державного університету, кандидат педагогічних наук, доцент

Носова Ірина Олександрівна –

заст. відповідального редактора, зав. кафедри загальної інженерної підготовки Херсонського державного університету, кандидат педагогічних наук, доцент

Шпак Лариса Миколаївна –

відповідальний секретар, кандидат педагогічних наук, доцент Херсонського державного університету

Кострицький Віталій Григорович –

заст. декана інженерно-технологічного факультету з навчальної роботи, кандидат технічних наук, доцент Херсонського державного університету

Старостіна Тетяна Олександрівна –

зав. навчально-методичного кабінету «Теорії та методики графічної підготовки» Херсонського державного університету

Проектна та конструкторсько-технологічна підготовка майбутніх фахівців інженерного та педагогічного напрямів. – Херсон: Видавництво ХДУ, 2009. – 128 с.

У збірнику представлено результати наукових досліджень у галузі інженерної та педагогічної освіти. Збірник адресований науковим співробітникам, викладачам вищих навчальних закладів, фахівцям в області конструкторсько-технологічних розробок, аспірантам та студентам.

Привить интерес студента к творчеству удастся тогда, когда преподаватель в этом деле берет основной груз на себя: сам подает идею и ее развивает, вовлекая в это дело студентов.

Ломоносовы рождаются раз в 300 лет и поэтому неправомерны доводы тех профессоров, которые жалуются на безынициативность студентов.

Из личного опыта можно утверждать, что даже отстающие студенты, вовлеченные в творческий процесс, оказывались достаточно изобретательными, в лучшем смысле этого слова.

Даны также предложения по организации и стимулированию творческой работы в вузе.

В первую очередь – это организация студенческих научных конференций и олимпиад не только по общеобразовательным дисциплинам, но и по общеинженерным и специализированным. С учетом требования времени актуальными стали такие направления как «Основы охраны труда», «БЖД», «Основы экологии». На инженерно-технологических факультетах, на наш взгляд, целесообразно также ведение курса «Основы научных исследований и системных методов творчества» (на 4-м курсе), с целью освоения студентами основ творчества. В технических вузах, например, в ХНТУ, этот предмет, как выборочный, читается на отдельных специальностях.

Приведены конкретные примеры разработки новых технических решений с участием студентов в процессе выполнения ими курсовых и дипломных проектов. Показана целесообразная последовательность таких студенческих НИР, включающих патентный поиск, разработку проекта, лабораторную апробацию и внедрение НИР в производство.

ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ІНЖЕНЕРІВ-ПЕДАГОГІВ

Бурдун В.В.

*Луганський національний університет імені Тараса Шевченка
Кафедра інженерно-педагогічних дисциплін*

Стаття присвячена актуальним питанням підготовки інженерів-педагогів. У ній розкриваються шляхи вирішення певних проблем, пов'язаних з їх підготовкою.

Directions of education of modern teachers Labour Training under the conditions of updated content of Labour Training and some problems of this education are examined in the article.

Інтенсивні зміни в соціокультурному й економічному житті нашого суспільства, що відбуваються в останні роки, потребують якісного перетворення характеру й змісту праці: розширенню професійного поля діяльності; поглиблення мобільності людини в різних професійних сферах; потреби в оволодінні новими професіями тощо. Ці зміни ставлять нові завдання перед системою освіти країни, потребують високого рівня професіоналізму від тих, хто забезпечує процес навчання. Для вирішення вищезазначених завдань в Україні й розпочалася підготовка інженерів-педагогів.

Останнім часом багато публікацій присвячено проблемі підготовки інженерів-педагогів. Це питання розглядалося й на останніх конференціях присвячених проблемам професійної освіти. З них визначимо роботи Б.В.Адабашева [1], О.Волкова [2], Р.М.Горбатюк [3], Г.М.Казьмірової [4], А.О.Крисак [5].

Так, Б.В.Алдашев висвітлює проблеми підготовки інженера-педагога до використання інформаційно-комунікаційних технологій у професійній діяльності, потреб педагогів у використанні ІКТ [1, с. 154].

О.Волков указує на необхідність органічного поєднання педагогічних та психологічних умінь і глибоких знань у галузях конструювання та сучасних технологій виробництва [2, с. 20].

Теоретичному обґрунтуванню методики формування інформаційної культури в майбутніх інженерів-педагогів присвячена робота Р.М.Горбатюк [3, с. 204].

Проблема впровадження інновацій у навчально-виховний процес підготовки інженера-педагога висвітлюється в роботі Г.М.Казьмірової [4, с. 225].

Н.Д.Креденець указує на те, що саме професійна компетентність інженерів-педагогів перетворюється на вирішальний чинник суспільного розвитку [5, с. 196].

Метою роботи є ґрунтовний аналіз інженерного та педагогічного аспектів підготовки сучасних інженерів-педагогів.

У наш час потрібен принципово новий концептуальний погляд на суть та цілі професійної підготовки фахівців, на визначення нових критеріїв та стандартів освіти. Необхідно впровадження в навчальний процес підготовки сучасних фахівців якісно нових освітніх принципів, методик та технологій.

Визначаючи вимоги до особистості фахівця, що забезпечують його готовність до професійної діяльності, науковці прагнуть об'єднати їх у більш узагальнені цілісні властивості. Спектр цих властивостей достатньо різноманітний. Перш за все до них належить професіоналізм як сукупність особистісних характеристик людини, необхідних для успішного виконання педагогічної діяльності, і близьке до нього поняття «професійна компетентність», яке відображає єдність теоретичної й

практичної готовності спеціаліста до здійснення діяльності та характеризує його професіоналізм.

А.К.Макарова виділяє кілька видів професійної компетентності, наявність яких указує на зрілість людини в професійній діяльності:

– спеціальна компетентність – володіння професійною діяльністю на достатньо високому рівні, здатність проектувати свій подальший професійний розвиток;

– соціальна компетентність – володіння вмінням вести спільну професійну діяльність, співпрацювати; соціальна відповідальність за результати своєї праці;

– особистісна компетентність – володіння способами особистісного самовираження й саморозвитку;

– індивідуальна компетентність – володіння засобами самореалізації й розвитку індивідуальності в рамках професії, готовність до професійно-особистісного росту, самоорганізації [6, с. 67].

В умовах сучасності професійна компетентність працівників перетворюється на вирішальний чинник суспільного розвитку. Сучасна парадигма освіти віддає пріоритет не досягненню високого ступеня поінформованості людини в процесі навчання, а формуванню в неї вміння розв'язувати складні проблеми, орієнтуватися в навколишньому соціальному середовищі та приймати самостійні рішення в конкретних життєвих ситуаціях. Незаперечним є й той факт, що орієнтованість людини на активне прийняття самостійних рішень закономірно передбачає й підвищення її відповідальності за наслідки таких рішень [1, с. 196].

Які ж вимоги до підготовки сучасного інженера-педагога висуває суспільство?

Спочатку розглянемо інженерну складову підготовки такого фахівця.

Сучасний рівень розвитку виробництва, швидка зміна технологій, загострення конкурентної боротьби вимагають від працівників, у першу чергу від спеціалістів, уміння адекватно й оперативно реагувати на ці вимоги, що можна зробити тільки на основі підвищення їхньої професійної компетентності, перетворення її в основний критерій професійної придатності фахівця.

Сучасному спеціалісту-професіоналу будь-якої галузі виробництва повинні бути притаманні: певний рівень професійних знань та вмінь, достатній для того, щоб успішно виконувати професійні функції на робочому місці; націленість на кінцевий результат власної діяльності, уміння брати на себе відповідальність за результати своєї роботи, високорозвинене почуття соціальної відповідальності; здатність приймати правильні рішення як у стандартних, так і в нештатних виробничих ситуаціях та визначати конкретні шляхи їх ефективної реалізації; уміння гнучко та оперативно адаптувати свої теоретичні знання та практичний

досвід до нових вимог і динаміки змін у виробничому середовищі; висока соціально-психологічна адаптивність, здатність швидко інтегруватися в структури міжособистісних взаємин у виробничих колективах; розвиток персональних якостей та здібностей, внутрішня потреба в постійному оновленні своїх знань та практичних навичок, психологічна націленість на неперервну освіту.

Професіоналізм – це процес і результат становлення людини як професіонала, який здійснюється тільки при включенні її в систему професійних відносин і професійну діяльність. Професіоналізація передбачає активну спрямованість освіти на визначення й прийняття студентом цінностей і смислів професійної діяльності, усвідомлення себе суб'єктом цієї діяльності, проектування цілей свого професійного розвитку й кар'єри, оволодіння способами їх досягнення. Професіоналізація неможлива без включення студентів у певну практичну діяльність. Однією з найбільш гострих проблем, що ускладнюють реалізацію професіоналізації, є відрив академічного, традиційного навчання від суті соціальної практики суспільства й тієї професійної діяльності, заради якої це навчання й організується. Тому необхідно наблизити процес навчання до потреб і вимог сучасного виробництва. З цією метою необхідно більш детально вивчати зміст видів робіт і операцій, які виконують представники професій, за якими ВНЗ здійснює підготовку фахівців, вимоги до них і здійснювати підготовку фахівців з якомога більшою відповідністю до них.

Другою проблемою підготовки сучасного інженера-педагога, яка існує в більшості навчальних закладів, є матеріальна база, що не відповідає сучасному рівню розвитку виробництва. Вирішення цієї проблеми ми бачимо в модернізації власної матеріальної бази, створенні нових лабораторій. Однак для цього необхідні великі кошти. Ще одним варіантом виходу з цього є проведення занять на базі підприємств, що мають сучасне обладнання, інструменти, прогресивні технології виробництва тощо. На цих підприємствах необхідно створювати навчальні лабораторії, класи, які повинні відповідати навчальним цілям створювати умови для безпечного навчання. На більш сучасних оснащених і модернізованих підприємствах необхідно організувати і технологічні практики. Крім того, значний обсяг теоретичного матеріалу про сучасне обладнання, інструменти, пристосування, технології ремонту обробки тощо можливо давати студентам за допомогою нових інформаційних технологій.

Майбутній технік-технолог, технік-механік, інженер-технолог, інженер-конструктор повинен брати участь у створенні нової інтелектуальної продукції в галузі інженерної науки й техніки. Тому процесі навчання в нього необхідно розвивати творче мислення:

формувати способи самоосвіти, саморозвитку й самооцінки, уміння, які забезпечать здійснення проектно-технологічної діяльності.

Щодо педагогічної підготовки інженера-педагога, то цілісне здійснення викладацької діяльності вимагає від нього володіння комплексом теоретико-методологічних знань і вмінь.

Сучасний викладач-професіонал повинен будувати свою діяльність як систему, чітко усвідомлюючи, на яких ідеях і принципах він повинен її здійснювати, з допомогою яких засобів і в яких умовах організувати цю діяльність, як визначити її ефективність, якими професійними якостями він повинен володіти для забезпечення успішності педагогічної діяльності, що треба поліпшити в собі та своїй діяльності.

Специфіка педагогічної діяльності вимагає від викладача володіння системою загальнокультурних, спеціальних і психолого-педагогічних знань. Педагог професійного навчання має справу з тією віковою групою учнів, яка володіє досить різноманітними не тільки професійними, але й загальними інтересами. Щоб педагогічна взаємодія, установлення міжособистісних взаємин з учнями були ефективними, необхідно постійно розвивати в майбутніх педагогів широкий кругозір, загальну ерудицію, формувати знання з різних галузей соціальної, культурної, наукової, технічної інформації, на основі яких і повинна формуватися творча, духовно багата особистість. Разом з тим, педагогічна майстерність викладача визначається його компетенцією в галузі знань, необхідних для підготовки фахівців-професіоналів.

У педагога професійного навчання необхідно формувати уявлення: про систему підготовки кадрів для виробництва; про методологічні засади теоретичного й виробничого навчання фахівців з професій цього виробництва; про теоретичні основи, структуру й організацію різних видів виробництв; про його сучасний стан, тенденції й перспективи розвитку; про системи й засоби керування обладнанням; про законодавство й фінансову базу підприємницької діяльності; про основні принципи творчої діяльності. Крім того, викладач спеціальних дисциплін повинен мати знання із: закономірностей виробничих процесів; номенклатури й принципів роботи обладнання; будови, правил настроювання й експлуатації обладнання; технології виробництва, принципів та елементів систем управління якістю продукції, він повинен глибоко розбиратися в теоретичних основах дисциплін, що викладає.

Система психолого-педагогічних знань, необхідних викладачу, містить у собі кілька блоків. Це, насамперед, знання особливостей педагогічної діяльності, її структури, вимог, які вона висуває до особистості педагога. Тому у викладача необхідно сформувати систему концептуальних знань, які допоможуть йому усвідомлено будувати педагогічний процес: про сутність освіти як соціального явища, про місце й роль професійної освіти в системі неперервної освіти, про її

багаторівневу структуру, про функції професійної освіти, основні тенденції її розвитку, про сучасні підходи до професійної підготовки фахівців тощо.

Крім того, у викладача необхідно сформувати знання таких психолого-педагогічних основ навчання:

- сутність процесу навчання, його закономірності й принципи;
- особливості й структура навчальної діяльності студентів, способи її організації;
- психологічні основи процесу засвоєння;
- способи проектування навчального процесу й добору змісту професійного навчання, адекватних моделей, форм, методів і засобів навчання, сучасних технологій професійної освіти;
- сутність, види й способи організації самостійної роботи студентів, контролю й обліку результатів навчання;
- способи діагностики й аналізу результатів своєї педагогічної діяльності [7, с. 25].

Нарешті, викладач повинен мати уявлення про психолого-педагогічні основи спілкування, знати теоретичні основи процесу виховання й способи організації виховного процесу в навчальних закладах.

Особливістю професійних знань викладача є їх комплексний характер: рівень педагогічної майстерності багато в чому залежить від здатності синтезувати знання з різних галузей науки й практики та перетворювати їх в особистісне надбання, робити інструментом своєї професійної діяльності й самовдосконалення.

Дієвість професійних знань, перенесення їх у практичну діяльність викладача багато в чому залежить від ступеня оволодіння ним педагогічною технологією, що формується на основі цих знань.

Успішність діяльності викладача зумовлюється індивідуально-психологічними передумовами формування педагогічної майстерності, до числа яких належать перш за все загальні й педагогічні здібності. Сукупність необхідних педагогу здібностей включає як загальні, необхідні для виконання будь-якої діяльності, так і спеціальні, що забезпечують саме педагогічну діяльність.

Педагогічні здібності педагога об'єднують у кілька груп.

Конструктивні здібності забезпечують прогнозування, проектування й будівництво педагогічного процесу: визначення можливих результатів, постановка цілей і завдань, розробка планів їх вирішення, визначення умов ефективної організації навчально-виховної діяльності.

Розвиваючи конструктивні здібності в студентів, необхідно основну увагу приділяти формуванню в них умінь ставити перед собою й підлеглими цілі та розробляти стратегію їх вирішення, а також визначати ефективність педагогічного процесу на різних етапах навчання. Щодо конкретних занять, то студентів необхідно навчити вибирати раціональну

структуру заняття й визначати його композиційну побудову, адаптувати матеріал до рівня розуміння учнів.

Комунікативні здібності забезпечують міжособистісне й ділове спілкування в процесі виховання та навчання. Вони проявляються в умінні педагога встановлювати педагогічно доцільні взаємини з учнями, їхніми батьками, колегами й керівниками навчального закладу.

Дуже великі проблеми виникають у розвитку комунікативних здібностей сучасного педагога. З переходом на модульну систему навчання й зменшенням кількості годин на аудиторне навчання студенти все менше мають можливість висловити свою думку, сформулювати власну позицію з того чи іншого питання. Вони здебільшого слухають викладачів, самостійно працюють над якимось питанням, письмово викладають відповіді на питання модульних робіт. Комунікація сучасного викладача обмежена невеликою кількістю практичних занять та педагогічною практикою, яка теж зазнала суттєвого часового скорочення. Одним з виходів з цих труднощів, на наш погляд, є впровадження в навчальний процес нових методів викладання. Мова йде про інтерактивні методи навчання, які дозволяють студентам бути співучасниками процесу навчання. Викладачам ВНЗ необхідно впроваджувати в навчальний процес такі форми проведення лекцій, як лекція-бесіда, лекція-дискусія, лекція з розбором конкретної технічної або виробничої ситуації та ін., які дозволяють залучати студентів до активного засвоєння інформації, спілкування під час обговорення питань, засвоєння технічної термінології.

Організаторські здібності забезпечують ефективну організацію навчальної й позааудиторної діяльності студентів, керування їх взаємодією в педагогічному процесі.

Розвиваючи в студентів організаційні здібності, необхідно навчити їх організовувати власну діяльність і поведінку та діяльність учнів, організовувати навчальний процес тощо.

Отже необхідно підвищувати ефективність підготовки сучасних інженерів-педагогів, сприяти досягненню її узгодженості з актуальними вимогами сучасності. Реалізація цих завдань потребує творчого співробітництва педагогів-науковців, які розробляють теоретичні шляхи розвитку вітчизняної освіти, з педагогами-практиками й промисловцями, для яких власне й здійснюють підготовку цих фахівців.

Література:

1. Адабашев Б.В. Підготовка інженера-педагога до застосування інформаційних технологій / Б.В.Адабашев // Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми : зб. наук. пр. – Вип. 19. – К.-Вінниця, 2008. – С. 154–158.

2. Волков О. Роздуми про підготовку інженерів-педагогів / О.Волков //Професійно-технічна освіта. – 2007. – №4. – С.20–21.
3. Горбатюк Р.М. Теоретичні основи формування інформаційної культури майбутніх інженерів-педагогів / Р.М.Горбатюк // Проблеми трудової і професійної підготовки : зб. наук. пр. – Слов'янськ : СДПУ, 2008. – Вип.12. – С. 204–211.
4. Казьмірова Г.М. Професійна відповідність інженера-педагога ВНЗ I-II рівнів акредитації впровадження інновацій в навчально-виховний процес / Г.М.Казьмірова // Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми : зб. наук. пр. – Вип. 19. – К.-Вінниця, 2008. – С. 225–229.
5. Креденець Н.Д. Компетентнісна парадигма професійної підготовки фахівців / Н.Д.Креденець // Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми : зб. наук. пр. – Вип. 6. – К.-Вінниця, 2004. – С. 195–199.
6. Макарова А.К. Психологія труда учителя / А.К.Макарова. – М., 1993. – 318 с.
7. Никитина Н.Н. Основы профессионально-педагогической деятельности /Н.Н.Никитина, О.М.Железнякова, М.А.Петухов. – М. : Мастерство, 2002. – 288 с.

РОЗВИТОК КОНСТРУКТОРСЬКО-ТЕХНОЛОГІЧНИХ ЗДІБНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ДИСЦИПЛІНИ “ТРАКТОРИ І АВТОМОБІЛІ”

Овдій В.М.

*Херсонський державний університет
Кафе́дра професійного навчання*

Вивчення інформаційного матеріалу будь якої дисципліни без розвитку практичних навичок використання здобутих знань в подальшій виробничій діяльності носить формальний характер і здебільшого є марною тратою навчального часу студентів.

Розвиток конструкторсько-технологічних здібностей студентів на заняттях з дисципліни ”Трактори і автомобілі”, здійснюється шляхом використання проблемних ситуацій та проведення міжпредметних зв'язків з базовими, суміжними та наступними дисциплінами. Так, наприклад, розглядаючи проблемну ситуацію енергетичної кризи, пов'язаної зі стрімким зростанням споживання органічних палив, зменшенням їх запасів, що приводить до різкого зростання їх вартості,

ЗМІСТ

	Стор
Носова І.О. Дидактичні аспекти розробки електронних навчальних посібників до вивчення технічних дисциплін.....	3
Разумна Г.І. Методичні особливості організації проблемного навчання студентів вищих навчальних закладів.....	5
Волкова Т.В. Інтегративний підхід до формування культури інформаційної безпеки майбутнього інженера-педагога.....	9
Дубовик Л.П. Конструкторська підготовка майбутніх інженерів-педагогів.....	14
Михайлик В.Д., Скирденко О.И. Научно-техническое творчество при подготовке специалистов по профессиональному обучению.....	16
Бурдун В.В. Проблеми професійної підготовки інженерів-педагогів.....	17
Овдій В.М. Розвиток конструкторсько-технологічних здібностей студентів на заняттях з дисципліни “Трактори і автомобілі”.....	24
Лаврентьєва О.О., Воробйова О.О. Специфіка організації науково-дослідницької діяльності закладу позашкільної освіти науково-технічного спрямування.....	26
Носов П.С. Диагностика мотивационных характеристик субъекта обучения для управления балансом информационной структуры студенческого коллектива.....	34
Дубовик Л.П., Кострицький В.Г. Особливості розробки та використання навчально-контролюючих тестових завдань з теорії механізмів і машин.....	45
Шиман О.І. Розробка методичного забезпечення навчання сучасних інформаційних технологій студентів гуманітарних спеціальностей педагогічних ВНЗ в умовах кредитно-модульної системи.....	48
Разумная Г.И., Саух А.Н. Особенности психологического анализа профессиональной деятельности.....	55

Бєлова Ю.Ю. Впровадження кредитно-модульної системи навчання в процес викладання технічних дисциплін.....	59
Дубовик Л.П., Пастернак С.О. Розрахунок кінематичних пар машин та механізмів з урахуванням тертя.....	72
Менумеров Р.М. Методические особенности преподавания электротехники в процессе подготовки учителей образовательной отрасли «Технология».....	74
Поліщук Н.В. Особистісно-орієнтований підхід при підготовці фахівців з технологічної освіти.....	76
Соколов Є.П. Розробка інженерно-орієнтованого курсу фізики для слухачів ФДП ЗНТУ.....	78
Сухойваненко О.М. Підготовка вчителів трудового навчання в контексті вимог сучасного освітнього процесу.....	81
Мироненко Н.В. Розвиток творчо-інтелектуальних здібностей учнів засобами проектних технологій.....	88
Скворцов С.М. Методичні особливості змісту навчального посібника з морехідної астрономії для ВНЗ.....	94
Босенко М.В. Болонский процесс и модернизация высшей российской школы (на примере Государственного университета – высшей школы экономики).....	96
Трофімчук В.М. Критерії оцінювання дизайн-проекту старшокласників в процесі трудового навчання.....	102
Яковлева Т.А. Колір як найбільш виразний засіб композиції костюму.....	105
Трофімчук Л.О. Система творчих задач – важливий засіб розвитку художньо-конструкторських здібностей учнів.....	107
Носова І.О., Вишневська Д. Ретроспективний аналіз розвитку макраме як виду декоративно-ужиткового мистецтва.....	109
Скирденко О.І., Скирденко В.О. Особливості формування системи проблемних ситуацій на уроках спецдисциплін в птзо технологічного спрямування.....	112
Тімошук В. Весільний рушник як народний символ щасливого подружнього життя.....	118
Відомості про авторів.....	124

Науково-методичне видання

**ПРОЕКТНА ТА КОНСТРУКТОРСЬКО-ТЕХНОЛОГІЧНА
ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ІНЖЕНЕРНОГО
ТА ПЕДАГОГІЧНОГО НАПРЯМІВ**

Збірник наукових праць

Технічний редактор – Дудченко С.Г.

Підписано до друку 09.06.2009 р. Формат 60х90/16.
Папір офсетний. Друк різнографія. Гарнітура Times New Roman.
Ум. друк. арк. 7,0. Тираж 100 прим.

Віддруковано з готових оригінал-макетів в ТОВ “Айлант”
Свідоцтво про реєстрацію ХС №1 від 20.08.2000 р.
73000, м. Херсон, пров. Пугачова, 5/20.
тел.: 26-67-22, 49-33-48.